

ГЛАВА 43.

1 А «гладѣ-тъ натегнѣ на земѣ-тѣх. И
2 като свършихѣ да ядѣтъ жито-то което
донесохѣ изъ Египетѣ, рече имъ отецъ
имъ: Идѣте пакѣ, та купѣте намѣ малко
3 хранѣ. А Иуда му отговори и рече:
Строго ни засвидѣтелствова человекъ-
тъ и рече: Нѣма да видите лице-то ми,
4 ако не е съ васѣ братъ ви. Ако ис-
проводишь брата ни съ насѣ, ще слѣ-
5 земъ и ще ти купимъ хранѣ: Но ако го
не проводишь, нѣма да слѣземъ: защото
человекъ-тъ ни рече: Нѣма да видите
лице-то ми, ако братъ ви не е съ васѣ.
6 А Израиль рече: Защо ми сторихте това
зло, и казахте на человекъ-тъ че имате
7 другъ братъ? А тѣ рекохѣ: Человекъ-
тъ испита подробно за насѣ и за родѣ-
тъ ни и рече: Отецъ ви живъ ли е още?
8 брата си? И рече Иуда на Израйля отца
си: Проводи дѣте-то съ мене, и да ста-
немъ, да отидемъ, за да бѣдемъ живи,
и да не умремъ, и нѣй и ты, и челяди-
9 тѣ ни. Азъ ся порѣчавамъ за него: отъ
рѣкѣ-тѣх ми го искай: «ако го не дове-
дѣ при тебе, и го поставѣ прѣдъ тебе,
тогачъ нека съмъ вынуждѣ виновать тебѣ.
10 Понеже ако не бѣхмы ся бавили, из-
вѣстно до сега второй пѣтъ слѣхмы да
11 ся върнемъ. И рече имъ Израиль отецъ
имъ: Ако е тѣй, сторѣте това: земѣте
въ сѣдове-тѣх си отъ по добры-тѣх пло-
дове на *нашѣ*-тѣх земѣ, и отнесѣте даръ
на человекъ-тъ, малко *б*балсамѣх и мал-
ко медъ, ароматы и смирънѣ, *в*ѣстѣцы и
12 мыгдалы: И земѣте двойно сребро въ
рѣцѣ-тѣх си: и сребро-то *г*върхнѣ-то въ
устѣе-то на врѣтища-та ви, носѣте пакѣ
въ рѣцѣ-тѣх си: може да е станѣло съ
13 погрѣшкѣх. И брата си земѣте, и станѣте
14 та идѣте при человекъ-тъ. И Богъ Все-
могущій да ви даде благодатъ прѣдъ че-
ловѣкъ-тъ, за да проводи съ васѣ дру-
гый-тъ ви братъ и Веніамина: а азъ, *ж*ако
е да ся обесчадѣх, нека ся обесчадѣх.

15 А человекѣ-тѣ като зѣхѣ този даръ,
зѣхѣ и двойно сребро въ рѣцѣ-тѣх си, и
Веніамина: и станѣхѣх та слѣзохѣ въ
Египетѣ, и прѣдставихѣ ся прѣдъ Иоси-
16 фа. И когато видѣ Иосифъ Веніамина съ
тѣхъ, рече *з*на домашній-тъ си настоя-
никъ: Заведи тѣзи человекѣ у дома и
закоди какото е за кланѣ и притови,
защото съ мене ще ядѣтъ тѣзи человекѣ-
17 ци на пладне. И стори человекъ-тъ как-

то рече Иосифъ: и человекъ-тъ въведе
18 человекѣ-тѣ у домъ-тъ на Иосифа. И
уплашихѣ ся человекѣ-тѣ, защото ся въ-
ведохѣ въ домъ-тъ на Иосифа, и рекохѣ:
Заради сребро-то, върхнѣ-то въ врѣти-
ща-та ни, первый-тъ пѣтъ, нѣй ся во-
димъ, за да намѣри причинѣ противъ
насѣ, и да нападне на насѣ, и да ны зе-
19 ме рабы, и ослы-тѣх ни. И пристѣжихѣ
при человекъ-тъ настойникъ-тъ на Иоси-
фовъ-тъ домъ, и говорихѣ му при врата-
та на домъ-тъ, И рекохѣ: Молимъ ти
20 ся, Господине: «слѣзохмы первый-тъ пѣтъ
за да купимъ хранѣ: И *ч*когато дойдохмы
въ гостиницѣ-тѣх, отворихмы врѣтища-
та си, и ето всякому сребро-то бѣ въ
устѣе-то на врѣтище-то му, сребро-то ни
напълно: за това го донесохмы назадъ
22 въ рѣцѣ-тѣх си. Донесохмы и друго сре-
бро въ рѣцѣ-тѣх си, за да купимъ хранѣ:
не знаемъ кой тури сребро-то ни въ врѣ-
тища-та ни. А той рече: Миръ на васѣ:
не бойте ся: Богъ вашъ, и Богъ на отца
ви, даде ви сокровище въ врѣтища-та ви:
сребро-то ви дойде у мене. И извади имъ
Симеона.
24 И человекъ-тъ въведе человекѣ-тѣ въ
Иосифовъ-тъ домъ *и* даде водѣ, та омы-
хѣх нозѣ-тѣх си: и даде хранѣ на ослы-тѣх
25 имъ. А тѣ пригвожихѣ даръ-тъ, додѣ да
дойде Иосифъ на пладне: защото чухѣ че
тамъ ще ядѣтъ хлѣбъ. И когато дойде
Иосифъ въ домъ-тъ, принесохѣ му въ
26 домъ-тъ даръ-тъ, който бѣше въ рѣцѣ-
тѣх имъ; *и* поклонихѣх му ся до земѣ-
тѣх. И попыта гы заради здравѣ-то *и*мѣ,
и рече: Здравъ ли е отецъ ви, старый,
*ж*за когото *м*я рекохте? живъ ли е още?
28 А тѣ рекохѣ: Здравъ е рабъ-тъ ти, на-
шій-тъ отецъ, живъ е още. *и* Наведохѣ
29 ся та ся поклонихѣх. И подигнѣ очи и
видѣ Веніамина брата си *о*единоматерній-
тъ, и рече: Той ли е братъ ви най мла-
дѣй-тъ, *ж*за когото *м*я рекохте? И рече:
30 Богъ да тя помилува, чадо мое. И по-
бѣрза *д*а ся отгелли Иосифъ; защото *р*ся
смущаваше утроба-та му, заради брата
му: и търсяше *м*есто да плаче: а като
31 влѣзе въ стаѣ-тѣх си, *ч*плака тамъ. По-
слѣ омы лице-то си, и излѣзе, и като
удържаваше себе си, рече: *м*Сложѣте
32 хлѣбъ. И сложихѣх особно за него, и
особно за тѣхъ, и за Египтяны-тѣ които
ядѣхѣ съ него, особно: защото Египтя-
ни-тѣ не можахѣ да ядѣтъ хлѣбъ съ
Еврей-тѣх, понеже това е *г*гнуота на
33 Египтяны-тѣ. И сѣдихѣх прѣдъ него,
първородный-тъ споредъ първородство-то
си, и най младый-тъ споредъ младость-

а Гл. 41; 54, 57.

б Гл. 42; 20, 44; 23.

в Гл. 44; 32. Филим. 18, 19.

г Гл. 32; 20. Прит. 18; 16.

д Гл. 37; 25. Іер. 8; 22.

е Гл. 42; 25, 35.

ж Есв. 4; 16.

з Гл. 24; 2, 89; 4, 44; 1.

и Цар. 25; 11.

и Гл. 42; 3, 10.

и Гл. 42; 27, 35.

к Гл. 18; 4, 24; 32.

л Гл. 37; 7, 10.

м Гл. 42; 11, 13.

н Гл. 37; 7, 10.

о Гл. 35; 17, 18.

п Гл. 42; 13.

р 3 Цар. 3; 26.

с Гл. 42; 24.

т Ст. 25.

у Гл. 46; 34. Исх. 8; 26.